

Circulair: graag, maar dan wel goed.

Circulair is hip. Heel hip. Dat is mooi, maar het nadeel van hip is dat ineens iedereen er 'iets' van weet. Het zou fantastisch zijn als dat wat iedereen weet ook echt gefundeerd is. Dat is helaas niet het geval. En dat is heel jammer. We hebben namelijk geen tijd en geen geld voor broddelwerk. Het is essentieel om haast te maken en daarbij heel effectief te werk te gaan. Duurzaamheid van de kouwe grond moeten we daarbij dus koste wat kost vermijden. Circulair vraagt dat we voortdurend heel veel aspecten naast elkaar plaatsen en zoeken naar de balans.

Fruit in plaats van friet aanbieden in kantines levert misschien een gezondheidswinst op en geldt daarom als duurzaam, maar als het dan om aardbeien in december gaat dan zijn die echt wel op een heel klimaatonvriendelijke manier in het schap gekomen. En dan hebben we het nog niet over de consequenties voor de uitbater van de kantine die meer omzet maakt met de aantrekkelijke en goedkopere friet en dus misschien op fruit niet overleeft. Documenten digitaal lezen in plaats van uitprinten lijkt duurzamer, maar als je je realiseert dat papier voor een groot deel gerecycled wordt en de elektronische informatiedragers niet, wordt het verschil al kleiner. Als je dan ook nog meeneemt dat je dingen van een scherm minder goed opslaat, is het noodzakelijk dat je per document de afweging maakt of printen of schermlezen de voorkeur heeft. Circulair vraagt om een brede kijk, maar vooral ook om veel kennis.

Onze hogeschool heeft besloten dat duurzaamheid een integraal thema moet zijn. Dat is een krachtig signaal en bovendien wordt het besluit breed gedragen. Nu moeten we met elkaar bepalen hoe we ervoor kunnen zorgen dat we meters gaan maken om meer van onze processen circulair te maken of in ieder geval het circulaire denken aan te moedigen. Ik doe hierbij een oproep om dat vooral op basis van *kennis* te doen. Kennis die geverifieerd is, die transdisciplinair is ontwikkeld en waarbij de complexiteit van circulaire economie onderkend wordt.

De tweede oproep die ik wil doen is om het circulaire denken breder te zien dan het technische vraagstuk over hoeveel energie iets kost en of er herbruikbare grondstoffen gebruikt zijn. Laten we de circulaire trend gebruiken om ook te kijken naar inclusiviteit en sociale volhoudbaarheid, naar gezondheid en scholing. Precies zoals ook is bedoeld in de Sustainable Development Goals van de United Nations. Want dan kunnen we als Hogeschool Rotterdam een prachtige motor zijn voor de regio.

Want dat is mijn wens; dat we alle inzet op circulair weten om te zetten in gefundeerde kennis voor de professionals die we opleiden. Dat elke student die de hogeschool verlaat weet hoe hij of zij in het werkveld kan bijdragen aan een circulaire economie. Zodat ze effectief kunnen handelen en ervoor kunnen zorgen dat de wereld daadwerkelijk circulair wordt. Dan zijn we misschien nog op tijd om onze doelstellingen te halen voor het kaartenhuis van de oncirculaire economie in elkaar stort. Dus hup Hogeschool Rotterdam!